

Оливер Ивановић, један од лидера Срба са Косова и Метохије, и предсједник Социјалдемократске партије, казао је у интервјуу за ИН4С да мирне савјести чека епилог суђења за наводни ратни злочин из 1999. године који му се ставља на терет.

Он је поручио да је Косовска Митровица његов једини град, те да је још одлучнији да у њему остане до краја живота, упркос свему.

За тзв. “државни удар” у Црној Гори каже да му “јачо мирише на политички процес и политичко замешатељство”.

Истиче да би волио да се Црна Гора не развија као антисрпска држава, како је то сада случај. “Брат брату то не ради” – казао је Ивановић, наводећи да је црногорска власт заболо нож у срце Србији признањем српске покрајине за државу.

Ивановић: Извјесно да епилог може бити само ослобађајућа пресуда

ИН4С: Иса Мустафа, један од свједока у поновљеном поступку који се пред Еулексовим судом води против вас, на последњем рочишту вас је најдиректније оптужио као одговорног за догађај 14. априла 1999. године, када је један број људи албанске националности, према оптужници, стријељан. Молимо за коментар...

О. И: Прије свега, читалаца ваших ради, напомињем да се не ради о бившем премијеру у Приштини, како је то погрешно Танјуг објавио, већ о Иси Мустафи који је потпуно безначајна персона у својој средини. Та особа је умислила да ће се прославити ако мене оптужи, као препознатљивог српског политичара. Он свједочи већ већи број пута у поступку против мене, и свака његова нова изјава је „колоритнија“, додатно „украшена“ са циљем да подиже увјерљивост. Свима који ишта знају о косовско-метохијској друштвено-политичкој збиљи је јасно да сам ја једина преостала политички препознатљива личност у јавном животу Косова и Метохије из ранијег периода.

ИН4С: Који је циљ тих оптужби?

О. И: Јасни су намјера и циљ овог поступка који је против мене покренут. Дакле, тенденција ја да се ја уклоним, и то је једина истина. Тужилаштво је то које одлаже крај поступка, јер је извјесно да епилог може бити само ослобађајућа пресуда.

Наш народ нема ниједан разлог да вјерује Еулексу

ИН4С: И прије сте истицали да са злочином који Вам се ставља на терет немате никакве везе.

О. И: Са злочином који се десио, а који ми се ставља на терет, немам баш никакве везе. Нити сам што видио, нити чуо, био сам у то вријеме замјеник директора веома узорне државне фирме „Фероникл“, треће по значају у покрајини. Очекујем потпуно ослобађајућу пресуду и извињење Еулекса. Узгред, након овога што је приређено мени, а знам да је и пуно других поступака против невиних Срба, наш народ нема ниједан

разлог да вјерује Еулексу. И то утолико прије, јер се с друге стране Албанци ослобађају за најтежа кривична дјела, за које постоје неспорни докази.

Заташкане корупционашке афере које су покренули управо људи Еулекса

ИН4С: Можемо ли констатовати да, с обзиром на пољуљано повјерење које Еулекс генерално има на КиМ да је овим чином извршио својеврстан хакари?

О. И: Ово је дефинитивно њихов лом, а у међувремену су имали још неколико ломова, који су били везани за албанску средину – ни Албанци им не вјерују. Имали су неколико случајева, Дреница 1 и Дреница 2, против Албанаца али и против Срба – ослобођени су сви главни актери. Велике истраге за корупцију у институцијама у Влади Косова* – ослобођени сви актери. У међувремену, двије велике афере, два инсајдера, тужилац и судија из Британије, отворено су говорили о корупцији у Еулексу. Европска комисија је формирала специјалну комисију за истраживање тих навода и заташкали су то јер ЕК нема већу мисију од Еулекса, а ја ћу бити последњи ексер који ће се закуцати у тај блам.

ИН4С: Је ли сама оптужница утолико апсурднија уколико знамо да сте од сасмог почетка у институцијама у приштини? Јесу ли они имали времена, ако су већ располагали некаквим доказима, да подигну оптужницу?

О.И: Питао сам судије, пошто су саме констатовале да сам веома интеллигентан човјек, који је уживао и ужива поштовање не само међу Србима, већ и међу албанском популацијом на КиМ, да ли сам као такав могао бити учесник злочина за који сам оптужен. Да ли интеллигентан човјек који је учинио тако нешто остаје ту, или се крије. Да ли такав иде у политику, што подрзаумијева стални долазак у Приштину. Нијесу имали одговор. Дакле, неспорно је да је оптужница бесмислена и сулуда.

Изненађен једнственом подршком Срба са Косова и Метохије и државе Србије

ИН4С: Колико Вам значи једнодушна, рекло би се, подршка Срба и српских институција у овом поступку?

О.И: Признаћу, пријатно сам изненађен једнственом подршком Срба са Косова и Метохије и државе Србије. Иако је један број политичких чинилаца можда моје хапшење доживио као прилику да профитира у политичком смислу, подршка није изостала, а посебно ме радује она од народа. Јасно је да су косметски Срби моје хапшење и оптужницу доживјели као показну вјежбу, и да свако од њих може бити следећи. Захвалан сам државним органима Србије који су помагали моју одбрану. То је, уосталом, подршка коју очекују сви Срби на КиМ.

План је био да се Срби иселе из Митровице и Звечана

ИН4С: Чини ли се, ипак, да држава Србија помало заборавља заслуге Оливера Ивановића заостанак и опстанак Срба у о овом дијелу њене територије?

О.И: Ако би се сјетили заслуга за опстанак Срба онда би држава морала да има бољу комуникацију са мном. Људи који су овдје били 1999.године знају ко је гдје био и шта је радио, и то је важно за моју породицу. План је био да се Срби иселе из Митровице и Звечана, и да остану само око Сочанице и Лепосавића, као једина веза са централном Србијом. Драго ми је ако сам ауторима покварио планове. Враћањем приштинског Унивезитета у Косовску Митровицу 2000. године, сјеверна Митровица је постала веома урбана средина у којој Срби живе. Тврдио сам да се и општина Липљан сачувати, макар као подијељен град какав је Косовска Митровица, али није било слуха гдје је требало.

Ивановић: Немам други град који би звао својим осим Митровице

ИН4С: Имате ли алетрнативу ако бисте морали једног дана да напустите Митровицу?

О. И: Немам други град који би звао својим осим Митровице, иако имам пуно градова у Европи у које волим да одем.Једнако чврсто као ратне 1999.године, је моје опредјељење да останем овдје. Наравно, боли што су ми неки Срби палили ауто, други аутомобил дизали у ваздух, палили просторије странке, упадали у кућу... То су људи који су сада у Митровици, а нису били овдје те 1999., колико ја знам.

ИН4С: На минулим изборима на локалу, које су организовале привремене институције система из Приштине, нисте остварили очекивани резултат.

О. И: Констатоваћу да у датом тренутку није био интерес грађана, или он није био довољно велики – да уредимо и очистимо град од кирминала и дроге. Но, убијећен сам, ако интимно и приватно питате било кога у Митровици шта о коме мисле – казаће вам истину. Ипак, јавно ако би проговорили, из политикантских разлога, али и из голог страха и делимично опортунизма, казаће другачије.

Бриселскии разговори су недовољно нетранспарентни

ИН4С: Радници српског правосуђа (судије и тужиоци) са Космета, недавно су интегрисани у правосудни систем привремених институција система из Приштине. Управо ових дана, док боравимо у српским срединама на Космету, и разговарамо са запосленима у здравственим и образовним установама које дјелују по систему државе Србије, чујемо бојазан да иста судбина може задесити и њих. Колико је тај страх реална по Вама?

О. И: Свакако да је страх оправдан. Он је велик и кочи и то мало разума који треба да покажемо кад дође до неког договора дијалогом. Бриселскии разговори су, сви видимо, недовољно транспарентни. Мало тога је доступно јавности. Дијалог је, апослутно неопходан. Срби морају имати правну, физичку и економску безбједност на подручју КиМ. Тога ако нема, љиди ће бјежати одавде. Обичан народ размишља егзистенцијално. Практично. Ако Србима убијете члана породице, отимате му стоку, палите и пљачкате куће, они ће отићи. У међувремену „набијаће“ се фрустрацијом. Али ће се једног дана вратити да исправе неправду, како год.

ИН4С: Какав је развој фрустрације коју помињете?

О. И: То није добро дугорочно, али та фрустрација ће се акумулирати код Срба гдје год они живјели, јер њихова веза са косовском земљом је неописиво снажна. Били они у Црној Гори, Србији, Норвешкој, та фрустрација ће довести до поремећаја који могу

произвести нове сукобе. Они ће доћи да ту неправду исправе, било за шест мјесеци, двије или пет година. Зато је дијалог важан. Правна и физичка безбједност може се постићи учешћем наших људи у полицији, и нема другог рјешења.

Алтернативна полиција је већ почетак хаоса

ИН4С: Како коментаришете решење алтернативне полиције?

О. И: Алтернативна полиција, то је већ почетак хаоса. Јер ако имате двије полиције на малом простору и трећу – међународну, питање сукоба ингеренција је питање тренутка. Постојање наших правосудних органа је више било до сада као знак револта, јер направили смо судове који су могли судити само у парницама и то ако се странке договоре. Али извршење пресуда и судских рјешења није могло да се обезбиједи јер нисмо имали своју полицију. Није било за очекивати да као такво правосуђе опстане.

ИН4С: Интеграција правосуђа и полиције?

О. И: Што се тиче интеграција правосуђа и полиције – то неће произвести толико негативне ефекте по српски народ колико би то произвеле интеграције здравственог и школског система. То су двије сфере живота које апослутно не могу да се интегришу. Из два разлога не пристајем; ми нећемо то, јер смо ми дио система Србије и нећемо да га мијењамо, посебно не за неки лошији. Чак и да нема тог политичког елемента који би значио и дефинитивно отцепљење Косова као таквог – од Србије. И друго: нама је и кроз Ахтисаријев план и кроз тај њихов устав гарантовано да ћемо ми управљати здравством и образовањем. И не само то, него и културним, инфраструктурним развојем, итд...

Не чекати да ЗСО формирају Албанци

ИН4С: Да ли би ЗСО био гаранција очувана здравство и школство у српском систему?

О. И: Сигурнији ћу бити да ћемо сачувати здравство и школство у српском систему ако се формира та најављена Заједница српских општина. Она се не формира зато што имамо неспособне људе међу Србима, без петље да направе оно што би свако направио. Из затвора сам поручио да не чекају да то формирају Рамуш Харадинај или Иста Мустафа, јер они неће Србе да учине чиниоцем друштва. Заједницом ће се ојачати Срби, али се неће ослабити Албанци, али Албанци стварају слику као да сваким „уступком“ слабе своју позицију. Код њих се доживљава као слабост учинити Србима било шта, макар Срби ништа немали од тога. Ако на бараку ставите таблу са натписом Заједница српских општина, то нешто значи. Тамо су неки људи који се окупљају и нешто раде. Имамо Бриселски споразум, какав год да је, и ЗСО је одавно требало да се формира, да се не чека да то ураде Албанци из Приштине. Треба да се ради, што је најважније. Али да се истински ради.

„Државни удар“ личи на политичко замешатељство

ИН4С: Црна Гора је завичај ваших предака. Са поносом истичете своју припадност Кучима. Не посматарте, сигурни смо, без емоција ни на друштвено-политичка збивања у овој бившој југословенској републици Кад смо код тога, како гледате на ток суђења за тзв. „државни удар“, за који су оптужени лидери највећег опозиционог савеза – Демократског фронта? Исто тако, Небојшу Медојевића, једног од лидера ДФ-а, заједно са другим члановима и функционерима истог савеза, оптужују за некакво прање новца...

О. И: Морам да кажем, прије свега, да не располажем са много информација о свим тим дешавањима. Ипак, оно што видим ми јако мирише на политички процес, и на политичко замешатељство. Јер је мало чудно да се политички лидери оптужују за тако нешто. Јасно је ваљда да политичари који нису на власти тешко могу доћи у ситуацију да манипулишу новцем, јер се главно прање новца одвија између криминала и власти. Исто тако није реално да политичари који нису у власти могу имати позицију у друштву за пласман капитала криминала. Превише је коинциденције да би лако могао да повјерујем у тако нешто.

Ивановић: Волио бих да се Црна Гора не развија као антисрпска држава

ИН4С: Ваш коментар на укупна политичка дешавана у Црној Гори...

О. И: Волио бих да постоји више демократичности у Црној Гори и да се Црна Гора не развија као антисрпска држава, нити тај народ смије да се декларише као антисрпски... Не разумијем то антисрпско расположење власти, тим прије ако знамо колико Срба живи у Црној Гори. Утолико све то теже схватам јер последњих седам-осам година постоји одличан однос власти Србије према званичној Подгорици. То говорим врло компетентно јер сам у једном периоду и сам био дио владе Србије. Чак и у ситуацији када нам се десило признање Косова од стране званичне Подгорице, које смо јако тешко доживели, теже него иједно друго признавање, сматрамо да Црна Гора треба да своју политику води како зна и умије. Признање Косова* од стране Њемачке и Америке које је са неупоредиво тежим негативним ефектима, је мање значило за нас, иако црногорско признање не може никако да утиче осим емотивно. То је просто забадање ножа у срце! То не могу просто да објасним. Брат брату то не ради.

ИН4С: Порука Оливера Ивановића за читаоце ИН4С-а...

О. И: Нема друге, морамо се борити!

Биографија: Поријеклом из Куча, велемајстор каратеа... Оливер Ивановић је рођен 1. априла 1953. године од оца професора историје Богдана и мајке професорке српског језика и књижевности Олге, у породици црногорског поријекла (из Куча), у селу Рзњић код Дечана у Метохији. Завршио је основну школу, као и машинско-техничку стручну средњу, у Титовој Митровици (данашња Косовска Митровица).

Животни сан као младића му је био да постане пилот, па је постао питомац престижне Војне академије у Загребу. У главном градуи Хрватске започео је озбиљно тренирање карате-а за вријеме студија. Врло брзо постаје карате инструктор. Након три године студија, напушта загребачку војну академију пошто што му је констатовано да има урођени оштећен вид. Враћа се на Космет и похађа и успјешно завршава Машински факултет у Митровици, огранак Универзитета у Приштини. Накнадно и апсолвира на Економском факултету у Приштини. Наставља паралелно са својим студијама професионално усавршавање борилачке вештине, добија нове појасе, и достиже врхунац када је освојио првенство у карате такмичењу покрајине. Зваређује и запажени међународни престиж поставши почасни међународни карате судија, што доводи до усавршавања његовог познавања страних језика које је повео још из средњег

образовања. Уз матерњи српски, говори енглески, албански и италијански језик. Живи у Косовској Митровици, ожењен је и има три сина.

Оптужница: Оливер Ивановић се од јануара 2014. године заједно са још четвртицом Срба налазио у притвору, у затвору у Косовској Митровици гдје се терети за ратни злочин над цивилним становништвом на Косову и Метохији 1999. и 2000. године. Оптужница је подигнута у новембру 2014. године, а суђење је почело 18. децембра 2014. Због одбијања да га пусте да се брани са слободе Оливер Ивановић је 7. августа 2015. почео штрајк глађу, док је 14. августа због нарушеног здравља пребачен у болницу у Косовској Митровици. У фебруару 2017. му је укинута првостепена пресуда којом је био осуђен на 9 година затвора и наложено је ново суђење. Потом је био у кућном притвору, а од априла 2017. је одређено да се брани са слободе.

(ИН4С)